

§ 6.

I Lovens § 14, 1ste Linie ændres „de 2 første Aar“ til: „det første Aar“.

§ 7.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri bemyndiges til at lade optrykke Lov Nr. 121 af 9. April 1936 med de af Lov Nr. 69 af 31. Marts 1937, Lov Nr. 138 af 13. April 1938, Lov Nr. 112 af 15. Marts 1939 og denne Lov følgende Tillæg og Ændringer.

§ 8.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. April 1941.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Af de ved Lov Nr. 121 af 9. April 1936 om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld med senere Tillægslove til Raa-dighed stillede Midler paa ialt 140 Mill. Kr. er ifølge en pr. 1. September d. A. i Landbrugsministeriet foretagen Opgørelse endnu til Rest et Beløb af ca. 29 Mill. Kr. Selv om det store Begær efter Saneringslaan maa siges at være ophørt, indgaar dog stadig hver Maaned et Antal nye Andragender. Regnet efter den nuværende gennemsnitlige Tilgang af nye Andragender og Laanenes gennemsnitlige Størrelse maa det antages, at der ved Ansøgningsfristens Udløb den 31. Marts 1941 endnu vil henstaa ubrugt et Beløb af ca. 25 Mill. Kr.

Da det under Hensyn til de begrænsede Laanemuligheder maa antages, at der endnu i nogle Aar vil være et vist Begær efter Saneringslaan, har Ministeriet anset det for rigtigst at forlænge Ansøgningsfristen med 2 Aar, hvorved bemærkes, at det efter de foretagne Beregninger antages, at de nævnte resterende Udlaansmidler vil være tilstrækkelige til at dække Laanebegæret i de to Aar.

Foranstaaende Lovforslag er udarbejdet med Henblik herpaa, og desuden har man fundet det rigtigst samtidig at foreslaa enkelte Ændringer i Loven.

Til § 1.

Ved denne Bestemmelse foreslaas Ansøgningsfristen forlænget med 2 Aar til 1. April 1943 og det Tidspunkt, inden hvilket den Gæld, der kan komme i Betragtning ved Indfrielse, skal være stiftet, med et Aar til 1. Marts 1940. Sidstnævnte Frist kan ikke forlænges med 2 Aar, da der ellers

i Tiden inden 1. Marts 1941 vil kunne ny-stiftes Gæld med Henblik paa dennes Indfrielse med Saneringslaan.

Til § 2.

Lov Nr. 404 af 2. August 1940 om midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom har bl. a. bevirket, at der som Regel ikke kan tinglyses efterstaaende Pantebreve som Led i en Gældssanering. Da dette i mange Tilfælde maa anses for uheldigt og vanskeliggøre en Ordning, har man anset det for rigtigst at søge Hjemmel for Tinglysning af samtlige i Forbindelse med en Gældssaneringsordning udfærdigede Dokumenter og Paategninger uanset Bestemmelserne i Lov Nr. 404 af 2. August 1940.

Til § 3.

Ved denne Bestemmelse foreslaas det Tidspunkt, inden hvilket den Ejendom, for hvilken der søges Saneringslaan, skal være erhvervet, forlænget med 2 Aar til 1. Oktober 1939.

Til § 4.

Bestemmelsen i Paragraffens første Stykke tilsigter, at den Undtagelsesbestemmelse, der ved Indførelsen af Pantsætningsforbudet i Lovens § 8 blev givet med Hensyn til Tinglysning af Aftægter paa Ejendomme, hvori indestaar Saneringslaan, ydet i Henhold til Andragender indgivet efter 1. April 1939, ogsaa kommer til at gælde Ejendomme, hvori indestaar Saneringslaan ydet i Henhold til Andragender, indgivet før dette Tidspunkt.